

พวกฉวยโอกาส

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “การเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่”

ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่ หากมีจริง ทำไมจำนวนมนุษย์จึงมากขึ้นเรื่อยๆ เวียนว่ายมาจากไหนกัน

ตอบ : นี่คำถามเนาะ คำถามนี้พูดถึงว่า คำถามมันบอกถึงว่าภูมิ ภูมิคนถามไง คนถามว่า ถ้าคนถามมีภูมิต่างกัน การสนใจในศาสนา ว่าอย่างนั้นเลย ถ้าการสนใจในศาสนา

เพราะว่านักการศาสนานะ ในทางวิชาการนะ มนุษย์ศาสตร์เขาก็เรียนนะ แล้วตอนนี้เราเห็นข่าวอยู่ จูฬฯ เขาเปิดเรียนการตาย มรณานุสติ การตายแบบการุณยฆาต การตายแบบมีความสุข ว่าอย่างนั้นเถอะ อู๋! มีคนจะไปเรียนกันเยอะเลยนะ

เราบอก ไ้โฮ! สงสัยวัดทั้งหมดคงจะยกเลิกหมด เขาต้องไปเรียนที่จูฬฯ หมดเลย ก็เรื่องนี้มันเรื่องพื้นเพของศาสนาใจ แต่เวลาพื้นเพศาสนาแต่พระไม่ศึกษาไม่ทำความเข้าใจ พอพระไม่ศึกษาไม่ทำความเข้าใจ พระก็คุยกัน พระนี่รู้ได้แค่ว่ามีบุญมีบาปๆ แล้วถ้าบุญก็ของพระ บาปก็ของโยม พระก็ศึกษากันแค่นี้ไง ฉะนั้น จูฬฯ เลยเปิดเลย การุณยฆาต การตายแบบมีความสุข ก็มรณานุสติ แล้วพอการตายอย่างนั้นเขาก็ศึกษามาจากบาลี จากคัมภีร์ในพระพุทธศาสนา

นี่พูดถึงว่าภูมิของคนถาม เพราะคนถามมันมีความคิดอย่างไรถึงเขียนมาอย่างนี้ไง ถ้าเขียนมาอย่างนี้ บอกว่า ถ้าคนเราเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ทำไมคนเยอะมาก

ใช้นี่มันเป็นคำถามพื้ๆ นะ คำถามพื้ๆ อย่างเรา เราก็เคยคิด เมื่อก่อนเมืองไทยสมัยเราเป็นนักเรียนนะ เมืองไทยมี ๑๖ ล้านคน ท่องจำแม่นเลย แล้วมันมาจากไหน ๖๐ กว่าล้าน มันมาจากไหน เพราะจิตหนึ่งๆ เมื่อก่อน ๑๐ กว่าล้าน เดียวนี้ ๖๐ กว่าล้าน นั่นมาจากไหนๆ

นี่มันเป็นความคิดของผู้ที่สงสัย แล้วถ้าความคิดของผู้ที่สงสัย มันก็วัดภูมิ วัดภูมิว่า เรา มีความสงสัยอย่างนี้ เราก็ถามมาอย่างนี้ไง ถ้าถามมาอย่างนี้ปั๊บ มันอยู่ที่เบื้องหลัง เบื้องหลังคือว่าจิตนิสัยความชอบ แล้วมีภูมิแค่นั้นก็ถามมา มันก็เลยกลายเป็นคำถามที่ซ้ำๆ ซากๆ คำถามแบบข้อสงสัยของมนุษย์ทั้งหมด ว่าอย่างนั้นเลย ทุกคนก็มีความสงสัยอย่างนี้ แม้แต่เป็นชาวพุทธเองนับถือศาสนาแล้วก็ยังสงสัย เพราะว่าความสงสัย ถ้ามีความสงสัยอยู่ เห็นใหม่ เวลาครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติไป ถ้ายังมีความสงสัยอยู่ ท่านบอกไม่ใช่ มันต้องรู้แจ้ง ถ้าความรู้แจ้งแล้วได้ประเด็นอย่างนี้จบหมดเลย

ที่นี้จบหมดเลย เพียงแต่ว่าเขาถามมาอย่างนี้เพราะอะไร เพราะคนเข้ามาใหม่ไง คนเข้ามาใหม่ คนเกิดใหม่ คนมีความรู้ใหม่ คนมีการศึกษาใหม่ ยิ่งถ้าไปศึกษามาแล้ว ถ้ามีทางทฤษฎีมาแล้ว โอ้โฮ! ยิ่งมีความรู้มาก ยิ่งสงสัยเรื่องนี้มาก ถ้าสงสัยมากมันก็จะเริ่มเคลียร์ประเด็นไปเรื่อยๆ เริ่มต้นตั้งแต่คำถาม “การเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่”

ถ้าการเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่ ต้องแบ่งเป็น ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่งคือการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง การเวียนว่ายตายเกิดนี้เป็นข้อเท็จจริงนะ เป็นข้อเท็จจริง เรื่องศาสนาเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

เรื่องศาสนา การเวียนว่ายตายเกิดมันมีข้อเท็จจริงคือมันมีของมันอยู่อย่างนี้ แล้วมันก็ยังมียู่ในปัจจุบันนี้ แล้วต่อไปอนาคตมันก็จะเป็นอย่างนี้ นี่การเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง แต่ศาสนาละ ศาสนาทุกศาสนาสอนอย่างไร ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่

ฉะนั้น เราบอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริงก่อน แล้วการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง ดูลี เจ้าชายสิทธัตถะเวลาไปเที่ยวสวนเห็นคนเกิด เห็นคนแก่ เห็นคนเจ็บ เห็นคนตาย การเวียนว่ายตายเกิดมันมีอยู่ก่อนที่จะมีศาสนาอีก แล้วเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะไปเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย ถึงถามมหาดเล็ก “เราต้องเป็นอย่างนี้หรือ เราต้องเป็นอย่างนี้หรือเปล่า” มหาดเล็กบอก “ใช่ ต้องเป็นอย่างนี้” ถ้าเป็นอย่างนี้มันสะเทือนใจ คำว่า “สะเทือนใจ” นี้คือบุญ

บุญคือสร้างสมบุญญานิกการมาก มันสะเทือนใจว่าเราก็ต้องเป็นแบบนี้ เพราะเจ้าชายสิทธัตถะยังวัยรุ่นุ่นอยู่ก็มีความคิดว่า โอ้โฮ! โลกนี้โลกสวยมาก มันจะประสบความสำเร็จไปทุกอย่างเลย แต่พอไปเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย นี่ไง นี่ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงมันมีของมันอยู่อย่างนั้น แต่เพราะคนมีบุญ เรื่องบุญ เรื่องกุศล เรื่องอริยสัจ ศาสนามันไปอีกเรื่องหนึ่งเลย เพราะศาสนาจะเป็นฝ่ายแก้ เป็นฝ่ายแก้ให้จิตนี้พ้นออกไปจากการเวียนว่ายตายเกิด ฉะนั้นการเวียนว่ายตายเกิดนี้เป็นข้อเท็จจริง

พระพุทธศาสนาไม่ได้สอนตรงนั้น พระพุทธศาสนาสอนเรื่องอริยสัจ พระพุทธศาสนาสอนเรื่องกรรมการกระทำต่างหาก การกระทำให้พ้นจากวงจรอย่างนั้น วงจรอย่างนั้นคือวิภวภูติ ถ้าเรามีการกระทำ ศาสนาสอนถึงการกระทำ วิภวภูติ หักออกจากวงจรมัน วงจรนั้นมันมีของมันอยู่แล้ว เห็นไหม

“การเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่”

นี่เราจะบอกถึงการเวียนว่ายตายเกิดมันเป็นข้อเท็จจริงไว้ก่อน ศาสนาสอนถึงไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ไม่ได้สอนเรื่องเวียนว่ายตายเกิดในวิภวภูติ สอนถึงที่สุดแห่งทุกข์ พ้นไปเลย

แล้วมันมีจริงหรือไม่

คำว่า “มีจริงหรือไม่” ของข้อเท็จจริงที่มันมีอยู่นี้ใครๆ ก็ไปหักล้างไม่ได้ ครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านประพฤติปฏิบัติมานะ นรกสวรรค์เรายังไม่เชื่อกันเลย นรกสวรรค์ เรื่องมรรคเรื่องผล เราไม่เชื่อกันเลย

ไม่เชื่อส่วนไม่เชื่อ มันเป็นสิทธิ์ เป็นสิทธิ์ มันเป็นสิทธิ์ พระพุทธศาสนาไม่บังคับใคร แต่ถ้าใครมีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนาแล้ว พอมีความเชื่อในพระพุทธศาสนาแล้วจะประพฤติปฏิบัติให้เป็นความจริงขึ้นมา มันก็ต้องมีข้อเท็จจริงใช่ไหม มันก็ต้องมีวิธีการ วิธีการบังคับ บังคับให้เราทำ ถ้าบังคับ อันนั้นไม่ใช่ศาสนาบังคับ เราต่างหากมีศรัทธามีความเชื่อแล้วเราจะบังคับตัวเราเองปฏิบัติให้ถึงที่สุดแห่งทุกข

ฉะนั้น “การเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่”

ยกตัวอย่างนะ ยกตัวอย่างเหมือนกับจักรวาล โลกมีหรือไม่ ดวงจันทร์มีหรือไม่ ดาวพฤหัสบดีมีหรือไม่ มี มันมีของมันอยู่แล้ว นี่วิญญูะไ้ มันมีของมันอยู่อย่างนั้นนะ ภพชาติมันมีของมันอยู่อย่างนั้นนะ การเวียนว่ายตายเกิดมันก็มีของมันอยู่อย่างนั้นนะ นี่มันมีของมันอยู่อย่างนั้น ดุสิต ดุณักขัตถกษั้ คุขั้ข้างขึ้นข้างแรม ขั้ข้างขึ้นข้างแรม เวลาชูเปอร์มูน ๓๖ ปี ๓๙ ปี ๗๐ ปี มันมารอบหนึ่ง ทำไมดาราศาสตร์เขาคำนวณได้ละ ทำไมเขาคำนวณได้ แล้วการเวียนว่ายตายเกิด การเวียนว่ายตายเกิดนี้เขารู้ได้ใหม่ ได้ แต่การรู้ได้ รู้ทำไม

ดาราศาสตร์เขารู้ของเขา แล้วมันก็วงจร วงจรวิทยาศาสตร์ วงจรดวงดาวมันก็หมุนไปตามวงโคจรของมัน แล้วมันเกี่ยวอะไรกับนักวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์เขารู้ไ้ แต่วงโคจรของดาวมันก็โคจรของมันไ้ นี่การเวียนว่ายตายเกิดก็มีของมันไ้ แล้วเ็งรู้แล้วเ็งได้อะไรไ้

นี่ไ้ ที่บอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดมันมีของมันอยู่อย่างนี้นะ แล้วมีของมันอยู่อย่างนี้แล้ว ศาสนาเริ่มแรกของเราคือศาสนาถือผี ชาวมายาเขาไม่มีที่ฟั้ง เขาต้องบูชาขั้ญ ขูขั้ญ เรื่องภูตผีปีศาจ ถือผีมาก็พันปี เป็นหมื่นๆ ปี ถือผี นี่ก็เวียนว่ายตายเกิดไ้ แต่ไม่มีที่ฟั้งไ้

การเวียนว่ายตายเกิดมันแปลกประหลาดตรงไหน ไม่เห็นมหัศจรรย์อะไรเลย ไม่เห็นมันมหัศจรรย์อะไรทั้งสิ้น แล้วเขายังว่าไม่มี อ้าว! มีหรือไม่มีเขิงก็ว่าตามประสาของเขิงไง ตามประสาของผู้ถามไง ฉะนั้น เขิงถามว่ามีหรือไม่มีละ

เราถึงบอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงของมันอยู่อย่างนั้น ภาพชาติก็มีอยู่อย่างนั้น เพียงแต่คนจะรู้หรือไม่รู้เท่านั้น ถ้าคนไม่รู้ ไม่รู้ก็แล้วแต่วิชาความรู้นั้น มันปิดบังไปมันก็มีดบอด ใ้พวกมีดบอดก็อย่างหนึ่ง ใ้พวกฉวยโอกาส ใ้พวกตัดจริตก็อีกเรื่องหนึ่ง ใ้พวกตัดจริตเอาการเวียนว่ายตายเกิดไปแก้กรรมๆ...กรรมอะไร กรรมอะไรของมึง มึงรู้อะไร

นี่ไง เรื่องศาสนาเป็นเรื่องหนึ่งนะ ที่นี้พอเรื่องศาสนา ใ้การเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง แล้วเอาข้อเท็จจริงนี้มาหลอกหลวงกัน เอาข้อเท็จจริงมาแบล็กเมลกัน มาหาเงินกัน พระพุทธเจ้าไม่ได้สอน

นี่ไง ข้อเท็จจริงเป็นข้อเท็จจริง จะบอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันไม่มี ภาพชาติ เวรกรรมไม่มี มันก็ไม่ใช่ มันก็มีของมันอยู่อย่างนั้นนะ แต่ว่ามีอยู่อย่างนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างหากได้สร้างบุญกุศลมาเป็นพระโพธิสัตว์ พอสร้างสมมาเป็นพระโพธิสัตว์ พอเห็นสภาพแบบนี้แล้วมันสะเทือนหัวใจ เห็นใหม่ ไปเที่ยวสวนเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย “เราต้องเป็นอย่างนี้ด้วยหรือ”

พระเจ้าสุทโธทนะ อู้อู้อู! บำรุงบำเรออย่างดีเลย เพราะต้องการให้เป็นจักรพรรดิ มีแต่เครื่องอำนวยความสะดวกไปถึงหมด ไม่เคยเห็นสิ่งของไม่สวยไม่ดีเลย แล้วพอไปเห็นเข้านะ “เราต้องเป็นอย่างนั้นด้วยหรือ” ถามด้วยซื่อๆ นะ ถามด้วยคนที่ว่าพ่อพยายามจะบำรุงบำเรอไว้อย่างนั้น แต่ด้วยบุญ คำว่า “บุญ” พระโพธิสัตว์ได้สร้างมาอย่างนั้น มหาเดเล็กก็บอกว่า “ใช่ ต้องเป็นอย่างนั้น”

ถ้าเป็นอย่างนั้นนะ จะอยู่สุขอยู่สบายขนาดไหนก็ต้องตายไป พอตายก็ต้องคิด พอคิดก็ไปแสวงหา การไปแสวงหา ก็ไปหาเจ้าลัทธิต่างๆ ร้อยแปดพันเก้า สุดท้ายแล้วมันแก้ไม่ได้ แก้อำนาจวาสนาของตนไม่ได้ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอำนาจวาสนามาก ถึงเวลาสุดท้ายแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาแก้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง แล้วแก้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง เข้าเรื่องศาสนาแล้ว ไข่เรื่องข้อเท็จจริงนี้ ยกไว้ก่อนนะ แขนงไว้ก่อนนะ อย่าเอามายุ่ง เพราะอะไร

เพราะว่าเวลาคนอ้างก็อ้าง อ้างกรรมเก่ากรรมใหม่ โอ้ย! ถ้าคนมันมีศรัทธามากนะ โอ้ย! อดีตชาติเราเคยเป็นญาติกันมา แต่ถ้าขอทานนะไม่ใช่...มันอ้าง อ้างแล้วจะหาแต่ผลประโยชน์ ไข่พวกตัดจริต พวกฉวยโอกาส ไม่มีอะไรเป็นพื้นฐานเลย นี่มันเป็นอย่างนั้น

เขาบอกว่า “การเวียนว่ายตายเกิดมีจริงหรือไม่”

เราบอกว่าเป็นข้อเท็จจริง จะเถียงอะไรก็เถียงไปเถอะ เถียงจะพูดอย่างไรก็แล้วแต่ความเชื่อ ใครเชื่ออย่างไรยกไว้ แต่ไม่ใช่ศาสนาด้วย

แต่ศาสนาดีกว่านั้น แก้ได้ด้วย แก้ถึงการเวียนว่ายตายเกิดด้วย แล้วเสวยวิมุตติสุขอีกด้วย ดีกว่านั้นอีก ดีกว่าการเวียนว่ายตายเกิดอีก เกิดจากการเวียนว่ายตายเกิดนี้แหละ แต่ทำให้พ้นออกไปจากการเวียนว่ายตายเกิดแล้วเสวยวิมุตติสุขอีกต่างหาก นี่ศาสนาพุทธยอดเยี่ยม

ฉะนั้น เขาบอกว่า “ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่ หากมีจริง ทำไมจำนวนมนุษย์จึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แล้วมาจากไหน”

ทุกศาสนานะ คำว่า “ทุกศาสนา” ก็สอนเรื่องคนนั้นแหละ แต่สอนเรื่องคนแล้ว แล้วแต่ว่าผู้นำ ผู้นำของเขามันไม่ถึงที่สุด อย่างการที่เวียนว่ายตายเกิด อย่างพราหมณ์ พราหมณ์อาตมัน เพื่อไปอยู่กับพระเจ้า ทำอันวอน อันวอนขอ

อย่างพวกพราหมณ์เขามีพระเจ้าเขาหลายองค์ใช่ไหม มันก็มีการนับถือในเทววิทยาใช่ไหม มีลัทธิพระเจ้าหลายองค์กับพระเจ้าองค์เดียว พระเจ้าองค์เดียวก็มีพระเจ้าองค์เดียว พระ

เจ้าองค์เดียวก็พวกคริสตศาสนา ศาสนาอิสลามนี่พระเจ้าองค์เดียว แล้วอย่างพวกพราหมณ์มีพระเจ้าหลายองค์ เขามีพระเจ้าหลายองค์กับมีพระเจ้าองค์เดียวนะ ทีนี้เขามีพระเจ้าหลายองค์ หรือมีพระเจ้าองค์เดียวก็แล้วแต่ แล้วสอนอะไรล่ะ ก็สอนให้เสียสละ ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี ก็คน ก็สอนให้คนเป็นคนดี คนมันไม่มีที่พึ่ง ศาสนาขัดเกลา ก็เรื่องของศาสนาไป

แต่นี้หลงตาท่านพูดประจำ ถ้าใครที่มีอำนาจวาสนาถึงได้นับถือศาสนาพุทธ ถ้าใครไม่มีอำนาจวาสนาไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ เพราะพระพุทธรูปศาสนาปฏิเสธพระเจ้า ปฏิเสธทุกอย่าง อย่าง แล้วจะไปพึ่งใครล่ะ เออ!

ของเขาพึ่งพระเจ้าของเขา นะ แล้วแต่ความเมตตาของพระเจ้า พระเจ้าทดสอบเรา เขาว่านะ เวลาทุกข์เขารู้ว่า “พระเจ้าทดสอบเรา”...พระเจ้าทำให้แข็งทุกข์หรือ

“พระเจ้าทดสอบเรา พระเจ้าเมตตา พระเจ้ามีความเมตตา” ทำงานมาเกือบตาย “ขอบคุณพระเจ้าที่ให้อาหาร”...โธ่! ก็กูไถนมา กูก็พึ่งไถนมาเมื่อก็นี้ พึ่งเกี่ยวมา “โธ่! ขอบคุณ” นี่ไง เพราะไม่มีที่พึ่ง คนจนตรอก คนไม่มีที่พึ่งเขาก็ไม่มีที่พึ่ง จะบอกว่าคนว่าเหว่นะ

พูดนี้พูดในเชิงของความเป็นจริงนะ ถ้ามีสิ่งใดกระทบกระเทือน ขออภัย ขออภัยไว้ก่อนนะ ถ้ามีสิ่งใดกระทบกระเทือนกันบ้าง แต่พูดตามข้อเท็จจริง

ฉะนั้นบอกว่า เวลาพระเจ้าหลายองค์ พระเจ้าต่างๆ ทำเสร็จแล้วก็ต้องขอบคุณพระเจ้าอะไรอยู่ที่พระเจ้าหมดเลย นี่พูดถึงมันจะหาที่ยึดที่เกาะ แล้วคนเรามันว่าเหว่ คนเราไม่มีที่พึ่ง ชาวมายาเขาอยากจะทำให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลเขาต้องบูชาัญญาผ่านมนุษย์นะ ควักหัวใจบูชาเพื่อทุกอย่าง เพราะอะไร เพราะไม่มีที่พึ่ง นี่ศาสนาอย่างนั้น

“ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่”

มันมีเวียนว่ายตายเกิดแล้วเวียนว่ายตายเกิดอย่างไรล่ะ เวียนว่ายตายเกิดก็ต้องมีผู้มีอำนาจ ผู้มีอำนาจเป็นคนที่คอยควบคุมดูแล คอยทำให้ประสบความสำเร็จ แต่พระพุทธรูปศาสนา

ปฏิเสธหมดเลย นี่ไง พระพุทธศาสนา ใครไม่มีอำนาจวาสนาไม่ได้นับถือพระพุทธศาสนา เพราะพระพุทธศาสนาไม่มีพระเจ้า ไม่มี

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คนคนนั้นเป็นคนกระทำเสียเอง คนคนนั้นเป็นผู้ดูแลหัวใจของตนเอง คนคนนั้นนะ พูดถึงอริยสัจสี่จะความจริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ทุกศาสนา เขาบอกทุกศาสนามีเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด มีหรือไม่มี

ทุกศาสนานะ เราถึงบอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จจริงนะ มันเป็นเรื่องจริง เพราะเจ้าชายสิทธัตถะไปเที่ยวสวนก็เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย มันมีมาก่อนที่พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้ แล้วปัจจุบันนี้ก็ยังมีอยู่ แล้วอนาคตก็จะมีต่อไป เพราะมันเป็นข้อเท็จจริงของมันอยู่อย่างนั้น ตั้งแต่สวรรค์ พรหม นรกอเวจี มันมีของมันอยู่อย่างนั้น เหมือนจักรวาล จักรวาลมันมีของมันอยู่อย่างนั้น

แล้วถ้ามีอยู่อย่างนั้น เพียงแต่พระพุทธเจ้ามารู้ แต่รู้ มันมีของมันอยู่ไง เพราะบุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ มันเข้าใจเรื่องนี้หมด มันไปเห็นหมดแล้ว เห็นหมดแล้วมันก็แก้สิ่งใดไม่ได้ไง สุดท้ายแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสาชกขญาณมาแก้ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง ผู้ที่จะไปเกิด ไปแก่ ไปเจ็บ ไปตาย ชำระล้างกิเลสหมดแล้วก็จบตรงนี้ไง นี่พูดถึงศาสนาพุทธนะ

เพราะศาสนาพุทธปฏิเสธพระเจ้า เพราะจิตดวงหนึ่งเวียนตายเวียนเกิด เพราะจิตนี้เป็นพระเจ้าเสียเอง คนทำบุญกุศลแล้วไปเกิดเป็นพระอินทร์ ไปเกิดเป็นพรหม ไปเกิด เขาก็เป็นพระเจ้าของเขา

แล้วเวลาคนที่ภาวนาทำสมาธิเนี่ย เวลาจิตละเอียดแล้ว ถ้าระลึกได้ว่าอดีตชาติของตนเป็นอย่างไรก็จะไปเห็นไป เห็นว่าเราเคยเป็นอย่างนี้ๆ แล้วที่นี้คนที่จิตมันอ่อน จิตที่ไม่มีกำลัง

พอ พอไปถึงพรหม พรหมมันอยู่นานนะ มันก็สิ้นสุดแค่นี้ มันก็แค่นั้นแหละ แต่คนที่มีกำลัง คนที่มีดีก็ว่าเขาจะระลึกได้มากกว่า

ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัตินะ เวลาท่านระลึกอดีตชาติ บางองค์ระลึกอดีตชาติ สองชาติ สามชาติ ห้าชาติ สิบชาติ แล้วแต่กำลังนะ แล้วแต่วาสนาของจิต ถ้าจิตมีกำลังมาก ใ้ไหนไม่ใช่ศาสนานะ บอกไว้แล้วว่าการเกิด แก่ เจ็บ ตายนี้เป็นข้อเท็จจริง การเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงนะ นี่ข้อเท็จจริงยังไม่ใช่ศาสนา

ที่นี้ข้อเท็จจริงแล้ว จิตมันสงบแล้ว บุพเพนิวาสานุสติญาณที่พระพุทธเจ้าปฐมยาม ยังไม่ได้ตรัสรู้ นี่ไง เข้าตรงนี้ มันก็รู้ของมันอยู่อย่างนี้ นี่ข้อเท็จจริงฯ ข้อเท็จจริงของมัน ถ้าข้อเท็จจริงของมันอยู่อย่างนี้ นี่ข้อเท็จจริงของมันอยู่อย่างนี้ แล้วทุกศาสนาเขาไม่มีกำลังของเขา เขาไม่มีมรรคไม่มีผลของเขา เห็นไหม ข้างในมันกลวง ข้างในมันไม่มีอะไร ก็ไปจำนนแค่นี้ไง พอจำนนแค่นี้ นี่ไง ก็ถึงว่าบูชาพระเจ้าแล้วไปอยู่กับพระเจ้า ไปอยู่กับอาดมันๆ ไปอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าจะคุ้มครองดูแล ก็ว่ากันไป ศาสนาพุทธปฏิเสธหมด

เขาบอกทุกศาสนา...ไม่ใช่ ศาสนาพุทธไม่เกี่ยวกับศาสนาอื่น ศาสนาพุทธเป็นพระพุทธศาสนา พุทธะเป็นศาสนาแห่งปัญญา เป็นศาสนาแห่งการรู้แจ้ง

ถ้าศาสนาอื่นมีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่

อันนี้เราบอกตั้งแต่ต้นแล้วว่าการเวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง แล้วมันมีมาอยู่ใช่ไหม เรื่องศาสนา เวลาศาสดาผู้นำที่เกิดมาชีวิตขึ้นมา แล้วอย่างเรา อย่างพระเราพอมาบวช แล้วบอกพระพุทธเจ้าสอนผิด ฉันทสอนถูก มันจะตั้งศาสนาใหม่มันก็ไม่กล้าตั้งนะ มันยังอ้างว่าเป็นพระพุทธศาสนาอยู่ มันยังอาศัยพระพุทธเจ้าหากินอยู่ มันก็ไม่กล้าตั้งไง ที่นี้บอกเวลาสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง เวียนว่ายตายเกิดมันมีอยู่แล้ว แล้วเกิดมาเป็นผู้นำ เป็นผู้ที่มีเขาวนปัญญา ก็มาตั้งศาสนากันไป

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ใช่อย่างนั้นนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องการเอาตัวเองให้พ้นใจ ไม่มีสิ่งใดบังคับ มาด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ใจ

เราจะบอกว่า ศาสนาก็เรื่องศาสนานี้แหละ แต่เราพูดตั้งแต่ต้นแล้วว่าไม่อยากจะกระทบกระเทือนกัน ไม่อยากให้กระทบกระเทือนนะ ถ้ามีอะไรกระทบกระเทือน ขออภัย ขออภัยเลย เพราะไม่ได้พูดเพื่อเหตุนี้ แต่คำถามวันนี้ ที่แรกจะไม่ตอบคำถามนี้ด้วย ไม่ตอบ เพราะว่าไอ้แบบนี้ ไก่กับไข่อันไหนเกิดก่อนกัน มีปัญหาทุกวัน ไก่กับไข่อันไหนเกิดก่อนกัน เกิดมีหรือไม่มี เรื่องปัญหาไก่กับไข่มันไม่จบหรอก แต่เรามาพิจารณาของเราแล้ว วันนี้เราจะตอบ

ถ้าจะตอบ นี้พูดถึงเรื่องศาสนาก่อน พระพุทธศาสนาปฏิเสธเรื่องพระเจ้า ปฏิเสธการพึ่งพาอาศัยอะไรทั้งสิ้น พระพุทธศาสนาให้เชื่อในเรื่องอริยสัจ เชื่อเรื่องกรรม ผลของกรรม พระโพธิสัตว์ คูลี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างบุญกุศลมามากมหาศาลถึงได้เกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ด้วยบุญกุศลอันนั้น ด้วยบารมีอันนั้น แล้วเวลามาตรัสรู้ที่ตรัสรู้เองโดยชอบ คำว่า “ตรัสรู้เองโดยชอบ” มันมีมรรคไป มีอัสวักขยญาณ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เป็นพระโพธิสัตว์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อนาคตพระศรีอริยเมตไตรยจะมาตรัสรู้ คำว่า “จะมาตรัสรู้” ต้องมีการรู้ก่อน ต้องมีการปฏิบัติไป

นี่มันต้องมีการปฏิบัติใช่ไหม อย่างเช่นของสิ่งหนึ่ง เวลามันมีของสิ่งนั้นจะแปรสภาพเป็นอีกสิ่งหนึ่งได้อย่างไร คนเราเกิดมา เกิดมาคนเรามีวิชาใช่ไหม ถึงจะเป็นพระโพธิสัตว์เกิดมาก็เป็นพระโพธิสัตว์ แล้วพระโพธิสัตว์ก็เป็นพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์จะเป็นพระพุทธเจ้าได้อย่างไร พระโพธิสัตว์จะเปลี่ยนจากพระโพธิสัตว์เป็นพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์จะเป็นพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ต้องมีการกระทำไป ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสรู้

เองโดยชอบใจ คำว่า “ตรัสรู้เองโดยชอบ” นี่ไง แล้วต่อไปอนาคตวงศ์ พระศรีอริยเมตไตรยก็จะมาตรัสรู้

คำว่า “ตรัสรู้” คือมรรค คำว่า “ตรัสรู้” คือการกระทำ คือการพิจารณาของท่าน การกระทำของท่าน ที่นี้การกระทำของท่าน ฉะนั้น ศาสนาทุกศาสนาเขาไม่มีการกระทำแบบนี้ เขาไม่มีการกระทำ เขาก็เชื่อ เชื่อว่าการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เชื่อเวลาจิตมันสงบ จิตสงบมันมีกำลังมันก็มองเห็นไป คำว่า “จิตส่งออกๆ” ธรรมชาติของจิตมันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ศาสนาอื่นเวลาศาสนาอื่นเขาทำของเขา

ทุกศาสนาเขาก็ทำสมาธินะ ทุกศาสนาเขาทำสมาธิ แต่เขาไม่มีมรรค เขาไม่รู้จิตใจของเขา ไม่ต้องว่าทุกศาสนาหรอก แม้แต่ศาสนาพุทธ พระในปัจจุบันนี้ก็โง่ๆ เซ่อๆ กันอยู่นี่ แล้วก็ตัดจิต ใช้พวกตัดจิตไปเอาเรื่องข้างนอกมาหาकिनกันใจ มันไม่ใช่เรื่องมรรค ไม่ได้สอนเรื่องมรรค เรื่องผล เรื่องจิตสงบ สมาธิก็เรื่องสมาธิ มันจะเกี่ยวอะไรกับมรรคผลละ แล้วเดี๋ยวมันจะพูดให้ศาสนาสอนให้เชื่อกรรมอีกต่างหากนะ เราจะค่อยๆ เคลียร์ ค่อยๆ เคลียร์ นี่พูดถึงทุกศาสนา ก่อน

“ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่”

ถ้ามีบอกมีปี่ มันจะเป็นอันเดียวกันมาหมดเลย ศาสนาก็คือศาสนา แล้วศาสนามีมรรคมีผล ศาสนาถ้ามีองค์คุณธรรม มีหรือไม่มีนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะ ศาสนาเป็นศาสนา

ที่นี้พระพุทธรูปศาสนาถึงบอกว่าใครไม่มีอำนาจวาสนาไม่ได้นับถือพระพุทธรูปศาสนา ถ้าไม่นับถือพระพุทธรูปศาสนาก็อย่างทีพูดเมื่อกี้ พระพุทธรูปศาสนาปฏิเสธไม่ให้เชื่ออะไรทั้งสิ้น ให้เชื่อทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

เราไม่มีพระเจ้านะ เราไม่มีอ้อนวอนใครนะ เราไม่ได้ถือใครเป็นคนที่มีความจะคุ้มครองดูแลจะรักษาเราตลอดภพชาติที่ภพที่ชาติไม่มีนะ มันอยู่ที่การกระทำ มันอยู่ที่กรรมของ

เรา เรามีสติมีปัญหา มีสมอง เราทำดีของเราไป เราทำดีของเรา เราเข้าถึงสังขารธรรมไป นี่ศาสนา สอนอย่างนี้ พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้

แล้วพระพุทธศาสนาสอนแบบไม่มีที่พึ่งเลย แต่ไม่มีที่พึ่ง เราเปรียบเทียบไม่มีที่พึ่งแบบ ลัทธิศาสนาอื่น ลัทธิศาสนาอื่นเขาสอนให้พึ่งไป ให้รอพวกพระเจ้ามาตัดสินใจ ให้รอพระเจ้ามา อุ้มชูไป แต่พระพุทธศาสนามีที่พึ่งที่ไหน

นี่ไง ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมไป เรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง แต่ คำว่า “พึ่ง” อย่างนี้มันพึ่งแบบการกระทำ พึ่งแบบปัญญาไป ไม่ได้พึ่งแบบว่าขอเอา ขอขึ้นนั่น ขอขึ้นนี้ มันไม่มี พระพุทธศาสนาให้อย่างนั้นไม่ได้ แต่พระเจ้าของเขา เขาให้ของเขา นั่นมันเรื่องของ เขา

ฉะนั้น เวลานั้นถือพระพุทธศาสนา เราถึงบอกว่า เรามีอะไรเป็นที่พึ่ง พระพุทธ พระ ธรรม พระสงฆ์เป็นแก้วสารพัดนึก เป็นที่พึ่ง ให้นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้จิตใจเรามี ที่พึ่งที่อาศัย แต่ของเขาพระเจ้าเป็นผู้พิพากษาโลก คือเป็นผู้พิพากษาเราไป โอ๊ย! ตาย ทำมา เกือบตาย ให้พระเจ้าเป็นผู้พิพากษา ใจของเรา เราทำจบแล้ว ครูบาอาจารย์ท่านทำของท่านจบ

นี่คำว่า “ทุกศาสนา” เราปฏิเสธ เราจะบอกว่าการเวียนว่ายตายเกิดนี้เป็นข้อเท็จจริง ศาสนาแต่ละศาสนาก็มีมุมมองที่แตกต่างกัน พระพุทธศาสนานี้สุดยอดมาก คือ ๕ ปาณาติปา ตาย ห้ามทำลายชีวิตทุกชีวิต ห้ามทำลายสิ่งมีชีวิตเลย

แต่ของเขานะ ถ้าฆ่าเพื่ออาหารไม่เป็นบาป มันแตกต่างกันแล้ว ถ้าเป็นอาหารนี้ฆ่าได้ ไม่เป็นบาป อ้าว! มันมีฆ่าได้กับฆ่าไม่ได้นะ ถ้าเป็นพวกเราฆ่าไม่ได้ ถ้าเป็นพวกเขาฆ่าได้ๆ นี่ ศาสนาเขาสอนกันอย่างนั้น แต่ของเราไม่ได้หมด

แม้แต่คนที่เป็นมหาโจร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังเมตตา แม้แต่มหาโจรนะ เรายังต้องแก้ไขมหาโจรให้มาเป็นคนดีกัน เราไม่มีการทำลายกันทั้งสิ้น พระพุทธศาสนาไม่ ทำลายใครทั้งสิ้น เพียงแต่ทำให้เขาทำลายที่ภูมิจิตใจเห็นผิดของเขา ให้เขาเปลี่ยนแปลง

ความเห็นของเขาให้เขากลับมาเป็นคนดี ศาสนาสอนอย่างนี้ละ พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้ แต่ถ้าศาสนาอื่นๆ ถ้าพวกเราทำอะไรไม่ได้ละ ถ้าพวกเขาได้ๆ ศาสนาอะไรมันสอนกันอย่างนั้นก็ไม่ว่า

ฉะนั้นบอกว่า ทุกศาสนาปฏิเสธ แต่ถ้าพระพุทธศาสนาอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าพระพุทธศาสนา

“ทุกศาสนามีการเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่”

นี่พูดถึงเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องศาสนานะ

“หากมีจริง ทำไมจำนวนมนุษย์มีมากขึ้นเรื่อยๆ”

จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ไขข้อนี้ก่อนบวชเราก็ตกลงเสีย อย่าว่าแต่ผู้ถามสงสัยเลย ก่อนที่เราบวชเราก็ตกลง

จิตหนึ่ง มหายานสอนเรื่องจิตหนึ่งเลย จิตหนึ่งเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าจิตหนึ่งนะ คนสิบหกล้านคนมันก็ต้องสิบหกล้านคนตลอดมาสิ แล้วนี่เมื่อก่อนเราเรียนอยู่ สิบหกล้านคน ท่องจำแม่นเลย สิบหกล้าน สิบหกล้าน ประเทศไทยมีประชากรสิบหกล้านคน ตอนนี้ออกไปเกือบร้อยล้านแล้ว แล้วมันมาจากไหนละ

คำว่า “มาจากไหน” นะ ฉะนั้น การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราจะบอกว่า ผู้ถามถ้าถามว่าคนที่เกิดเป็นมนุษย์แล้วก็ต้องเกิดเป็นมนุษย์ตลอดไป คนที่เกิดเป็นสัตว์ก็ต้องเกิดเป็นสัตว์ตลอดไป จิตถ้าเขาเกิดเป็นอะไรก็ต้องเป็นแบบนั้น

เราอ่านพระไตรปิฎกเราก็เจอ ในลัทธิ เราจำภาษาบาลีไม่ได้ วิทยุนี้เขาบอกว่าบางลัทธิ นะบอกว่าคนเราเกิดมาให้เสวยกามสุข สุขนี้เสวยกาม เสพให้เต็มที่เลยห้าร้อยชาติก็นิพพาน คือห้าร้อยชาติก็จะดับ คือไม่เกิดอีก คือว่าจิตนี้เกิดได้แค่ห้าร้อยชาติไง เขาบอกว่า เกิดแล้วก็เสวยสุขไปห้าร้อยชาติแล้วก็จะสิ้นกิเลสไป บางความเชื่อก็บอกว่า ถ้าใครเกิดเป็นมนุษย์ก็จะ เป็นมนุษย์อย่างนี้ตลอดไป ถ้าใครเกิดเป็นสัตว์ก็เป็นสัตว์ตลอดไป

พระพุทธเจ้าเรียกมาเคาะหัวทุกทีเลย พระพุทธเจ้าจะเรียกมาสอน โมฆบุรุษ มันเป็นอย่างนั้นได้อย่างไร มันไม่เป็นเช่นนั้นหรอก จิตนี้เวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะ แต่มันอยู่ที่เวรที่กรรมไง กรรมมันส่งเสริม กรรมตัดทอนไง ถ้าทำกรรมชั่วมันก็เกิดชั่วเกิดต่ำต้อยไปเรื่อยๆ ใจ ถ้าทำความดี ความดีมันจะเกิดต่อไปเรื่อยๆ ใจ

อยู่ในพระไตรปิฎกนะ ในพระไตรปิฎก เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปบิณฑบาต โตทยพรหมณ์เขาเป็นพรหมณ์ เขาเป็นเศรษฐีมาก เขาหวงแหนมาก เขาตระหนี่มาก เขาไม่เคยใส่บาตรเลย แล้วพอไม่เคยใส่บาตรเลย พอเขาตายไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ไปบิณฑบาตไง ทีนี้ไปบิณฑบาตข้างบ้าน คนใช้มา พอไปบิณฑบาตข้างบ้าน หมาตัวนี้ โตทยพรหมณ์ไปเกิดเป็นหมาไปเกิดเป็นสุนัข ก็มาเห่าหวงใหญ่เลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อมันจะเป็นบุญกุศลไง ก็พูดกับหมา “โตทยพรหมณ์ เธอเป็นพรหมณ์เธอก็ตระหนี่ถี่เหนียว เธอเป็นสุนัขเธอก็ตระหนี่ถี่เหนียว” พูดให้คนใช้ได้ยินนะ

คนใช้โกรธมาก คนใช้ก็ไปบอกลูกโตทยพรหมณ์ เขาเป็นพรหมณ์ เป็นเศรษฐี อู๋! ลูกเศรษฐีเขาโกรธมากกว่าพระพุทธเจ้าดูถูกเขานะ เขาตามไป เพราะเขาเป็นพรหมณ์ พรหมณ์กับพุทธมันแข่งกันอยู่ เขาก็ตามไปเฝ้าพระพุทธเจ้าที่วัด จำไม่ได้ชื่ออะไร ไปถึงบอกพระพุทธเจ้าพูดอย่างนั้นจริงหรือ

จริง จริง ทำไม ถ้าพูดอย่างนั้นจริงแล้วอยากพิสูจน์ไหม พระพุทธเจ้าถามเลย อยากพิสูจน์ เพราะพระพุทธเจ้าจะเมตตาเขา เมตตาสุนัขตัวนี้ เมตตาโตทยพรหมณ์ มีเงินกุศลมหาศาลไม่ทำบุญกุศล ตระหนี่ถี่เหนียวไง เก็บไว้ๆ แล้วสุดท้ายแล้วตายไปก็เป็นสุนัข ด้วยความผูกพัน คนเราสมัยนั้นมันไม่มีธนาคาร เขาเอาทองคำใส่ไหไปฝังๆ ไว้ไง แล้วพอเขาตายไป เขาก็หวงทองคำนั้น เขาก็มาเกิดเป็นสุนัขเฝ้าที่ไหทองคำนั้น อยู่ข้างๆ บ้านนั้นแหละ

สุดท้ายแล้วพระพุทธเจ้าก็บอกกับลูกพราหมณ์ ลูกชายเขาให้กลับไปหาหมาตัวนั้น แล้วก็ไปลอบประโลมหมาตัวนั้น เรียกพ่อๆ เลย แล้วก็เอาอาหารบำรุงบำเรออย่างดีเลย อาหารไปเลี้ยงอย่างดี เลี้ยงสุนัขตัวนั้นนะ นี้อยู่ในพระไตรปิฎกเป็นบาลีแล้วเขาแปลมาอยู่ในธรรมบท ก็พ่อๆ อย่างนั้น พ่ออย่างดีเลย เรียกพ่อ บือนอย่างดีมีหน้าสำราญ พ่อ พระพุทธเจ้าสั่งไว้ให้เลี้ยงให้ดีเลย แล้วก็ขอ สุดท้ายแล้วให้ขอว่าขอสมบัติ

ที่น้ำมันเป็นสุนัขมันมาเผ่าไหน พ่อสุนัขมาเผ่า พ่อบอกพ่อๆ แล้วขอสมบัติ กระดิกหางดี๊ๆ วิ่งไปเลยนะ ไปตะกุก ตะกุกที่ฝั่งไฉนนะ ลูกชายโตเทยพราหมณ์ให้เขาขุดเลย พ่อขุดไป โอ้โฮ! ไททองคำทั้งนั้นเลย ขุดลงไปเจอทองคำทั้งนั้นเลย

จากมนุษย์ไปเกิดเป็นสุนัข อยู่ในธรรมบท อยู่ในคัมภีร์ นี้พูดถึงว่าถ้ามนุษย์เกิดเป็นมนุษย์ตลอดไป ทำไมพราหมณ์ไปเกิดเป็นสุนัข ถ้าเรื่องการกระทำ การกระทำอย่างไร พระพุทธเจ้าสอนเรื่องตระหนี่ถี่เหนียวนี้ไง เห็นโทษของสมบัติของเราแท้ๆ เลย ควรจะเป็นสมบัติของเรา ฝังไว้เอง ทำไว้เอง แล้วก็มาเกิดมาเผ่าเองเป็นปุโสเมเผ่าทรัพย์ ของของตัวเองแท้ๆ แต่ถ้ามันสละไปเป็นบุญกุศลนะ มันได้ไปสวรรค์ไปนั้นเลย แล้วนี่มนุษย์มาเกิดเป็นหมานะ มนุษย์มาเกิดเป็นสัตว์

แล้วสัตว์มาเกิดเป็นเทวดา สัตว์ไปเกิดเป็นเทวดานะ พระปัจเจกพุทธเจ้าออกบิณฑบาต พอบิณฑบาตขึ้นไป บ้านหนึ่งเขานิมนต์มาฉันทุกวันไง เขาเลี้ยงหมาไว้ เขาก็มันได้ ว่าจะทำอาหารนิมนต์มาฉันทั้งพรรษา แล้วต่อไปนี้จะไปนิมนต์ทุกวันมันมีระยะทาง แล้วมีหน้าที่การงานมันมาก ต่อไปนี้ทำอาหารเสร็จแล้วก็ให้สุนัขนี้มานิมนต์ สุนัขมันแสนรู้

สุนัขมันก็ไปนิมนต์ทุกวันนะ พออาหารจะเสร็จเขาบอกไป หมาไปนิมนต์ ไปถึงพระปัจเจกพุทธเจ้า มันก็วิ่งไปเลย ดีใจ ไปนิมนต์ ไฉ่ๆ ตามทางมานะ พระปัจเจกพุทธเจ้าเก่งมาก ท่านพระปัจเจกพุทธเจ้าท่านแก่งเดินหลงทาง หมาไปทางนี้แหละ ท่านก็เดินไปทางนั้นนะ มันไม่

ยอมนะ มันวิ่งกลับไปตั้งคาบจัวร์ ไม่ใช่ๆ ทางนี้ๆ ดิ่งกลับมา ท่านทำ ความผูกพัน ความผูกพัน
กัน รักมาก

ที่นี้ประเพณี พระสมัยพุทธกาลออกพรรษาแล้วอุตงค์นะ เขาไม่อยู่ประจำสถานที่
ฉะนั้น พอออกพรรษาแล้วพระเจ้าเจกพุทธเจ้าก็ต้องออกอุตงค์ไป พออุตงค์ก็ลาหมาตัวนั้นนะ
มันรักมาก มันหอนนะ มันหอนจนขาดใจตาย พอขาดใจตายเลย พอตายจากนั้นไปเกิดเป็น
เทวดา ไปเกิดเป็นเทวดาที่เสี่ยงไฟเพราะสุดๆ เลย ชื่อของท่านคือท้าวโสมสกะ เพราะเป็นเทวดาที่
เสี่ยงเพราะที่สูงสุดในหมู่ของเทวดาทั้งสิ้น เพราะได้ทำบุญกุศลอันนี้ไว้

ฉะนั้น เวลาพวกโยมไปเป็นพิธีกรเขาเรียกว่าโสมสกะๆ นั่นคือหมา ใ้พวกพิธีกรนี้มาจาก
หมา เพราะว่าเราทับศัพท์มาจากคัมภีร์ คัมภีร์ว่าท้าวโสมสกะเป็นเทวดาที่เสี่ยงเพราะที่สุดเลย
แล้วถ้าเอ็งเป็นพิธีกรเอ็งก็เป็นหมา เอ็งมาจากหมา

หมาได้เกิดเป็นเทวดา นี่ถ้าหมาไปเกิดเป็นเทวดา สิ่งที่เกี่ยวข้องตายเกิดในวิภวภูมิมัน
เปลี่ยนแปลงกันอยู่อย่างนี้ ถ้ามันเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ เมื่อก่อนสิบหกล้านคน ทำไมเป็นหกสิบ
ล้านคนล่ะ

มันไม่ใช่ที่เกิดเป็นมนุษย์แล้วจะเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้นไง สัตว์ แล้วพูดถึงถ้าสัตว์มันมา
เกิดเป็นมนุษย์ได้ มนุษย์เกิดเป็นสัตว์ได้ สัตว์มันเกิดเป็นเทวดาได้ สัตว์เปลี่ยนไปได้ด้วยเวรด้วย
กรรม ถ้าด้วยเวรด้วยกรรม เห็นไหม

แมลง ดูพระนะ พระในสมัยพุทธกาลเป็นพระแล้วไปบิณฑบาตมากับญาติพี่น้องของ
ตน เขาก็ถวายฝ้ายมา พอถวายฝ้ายมา มาถึงก็แกะออกหมดมาทอใหม่ ทอให้มันละเอียดไป
แล้วตัด โอ้โฮ! วันนั้นพระก็ช่วยกัน เพราะสมัยก่อนมันไม่มีเทคโนโลยี มันต้องใช้มือหมด พอ
ช่วยกันเสร็จแล้ว ตัดเสร็จแล้วย้อมเสร็จ โอ้โฮ! สวยงามมาก ปลื้มใจมากๆ เลย พรุ้งนี้เข้าจะได้
หม่มผ้าสวยๆ ผ้าใหม่ คินันท์ท่านท่องร่วงเสียชีวิต พระนะ ไปเกิดเป็นเส้นอยู่ในผ้า นั้นนะ

แล้วพอสุดท้ายแล้ว วินัยสงฆ์ ถ้าพูดถึงบริวาร ๘ มนุสหายาก สมัยโบราณมนุสหายากมาก แล้วถึงเวลาแล้วถ้าพระเสียชีวิต เขาต้องให้ผู้ที่อุปัฏฐาก ผู้ที่อุปัฏฐากพระจะได้สิทธิเรื่องบริวาร ถ้าพระองค์นั้นไม่มีผู้อุปัฏฐาก ผ่านนั้นจะตกเป็นของของสงฆ์ แล้วสงฆ์จะแจกใคร ให้สงฆ์แจกใคร นี่ตามวินัย

พระพุทธเจ้าเสด็จมาเอง ผ่านนี้ห้ามแจกนะ ผ่านนี้ห้ามแบ่งกัน ให้ตากไว้ อย่างนั้น ให้ตากไว้ อย่างนั้น ให้ครบเจ็ดวัน

เดินหรือไรมันมีชีวิตแค่เจ็ดวัน มันไปเกิดเป็นเดินอยู่ในผ้านั้น มีความสุขมาก ของฉันๆ มีความสุขสุดๆ เลย เพราะของฉันนะเจ็ดวันมันก็ตาย พอตายไปเกิดบนสวรรค์นะ

แต่ถ้าพระพุทธเจ้า ไม่ได้ด้วยความรู้ของพระพุทธเจ้า พวกเราเป็นพระเราก็จะแจกกันตามสิทธิ ถ้าเราแจกกันตามสิทธิ ให้อะไรนั้นมันของฉัน แล้วพระมาแย่งมันไป มันจะโกรธไหม แล้วถ้ามันโกรธขึ้นมาด้วยโทษะ เวลามันตายแล้วมันไปไหน

นี่พระพุทธเจ้าท่านเมตตาขนาดนั้นนะ ไม่ต้องการให้เดินตัวนี้ตกนรก ต้องการให้เดินตัวนี้ไปสวรรค์ แขนงไว้ อย่างนั้นเจ็ดวัน พอเดินมันตายแล้วพระพุทธเจ้าบอกแจกได้ เศษผ้าทำไมมาติดมัน นี่ก็เลยมันเป็นอย่างนี้ ความติดพันทิวฐิมันเป็นอย่างนี้ พอแจกแล้วก็จบไป เพราะเดินตัวนี้ก็เกิดแล้ว

พระไปเกิดเป็นเดิน แล้วที่นี้พอพระไปเกิดเป็นเดิน แล้วสัตว์โลกมันมีเท่าไร แล้วสืบทกล้านคนกับหกลีบล้านมันได้ไหม

ฉะนั้น เขาบอกว่า “ถ้าหากมันมีจริง จำนวนมนุษย์ที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ เวียนว่ายตายเกิดมาจากไหน”

เออ! มาจากไหนล่ะ เราจะพูดอย่างนี้นะ พูดว่า มนุษย์สมบัตินะ การเกิดเป็นมนุษย์ต้องมีบุญมากนะ พวกเราพวกที่นั่งอยู่ที่นี่ ความเป็นมนุษย์นี้มันมีค่านะ ชีวิตเรานี้มีค่า

มาก ๆ ให้เห็นกับค่าของควมมีชีวิตนี้ แล้วมีชีวิตนี้จะทุกข์จะยากนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะ ฉะนั้น สิ่งที่มีค่าที่สุดก็คือชีวิตของเรา

ครูบาอาจารย์ท่านบอก สิ่งที่มีสัมผัสธรรมได้ก็คือความรู้สึก คือหัวใจของเรา แล้วหัวใจของเราไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เกิดเป็นสัตว์นรกอเวจี มันเป็นหน้าเดียว มันเป็นภพชาติเดียวอย่างนั้น มันก็ไปตามบุญกุศลตามบาปอกุศล

เกิดเป็นมนุษย์มันมีกายกับใจใจ ร่างกายนี้ต้องการอาหาร ร่างกายนี้ต้องการความอบอุ่น พอร่างกายต้องการความอบอุ่น เราต้องแสวงหาสิ่งนั้นมาเพื่อร่างกายนี้ ถ้าแสวงหาเพื่อร่างกายนี้ ร่างกายมันเบียดเบียนเราใจ คือเราต้องรับภาระสองอย่าง อย่างหนึ่งคือร่างกายนี้กับจิตใจนี้ใจ ถ้าร่างกายกับจิตใจมันบีบคั้นกันๆ มันทำให้เราศึกษาศาสนาได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น มันเห็นคุณค่าของศาสนาใจ ที่นี้เกิดเป็นมนุษย์มีค่ามาก ถ้ามีค่ามาก ถ้าเรามีสติมีปัญญา มันจะย้อนกลับมาที่นี้ใจ

ฉะนั้นที่ว่า สิ่งนี้มนุษย์ที่มันมีมากขึ้นๆ มันมาจากไหน

ก็มาจากเวรจากกรรมใจ ก็มาจากกรรม จากการกระทำใจ พระพุทธศาสนาสอน สอนที่นี้ใจ พระพุทธศาสนาสอนเรื่องอริยสัจ สอนเรื่องทานคือสร้างอำนาจวาสนาบารมี สอนเรื่องศีล เรื่องศีลคือความปกติของใจ สอนเรื่องภาวนา นี้ถ้าพระพุทธศาสนานะ

ถ้าพระพุทธศาสนาสอนเรื่องศีล เรื่องสมาธิ เรื่องอริยสัจ ถ้าเรื่องอริยสัจ พระพุทธศาสนาสอนที่นี้ แล้วมันก็จะไปแก้การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวียนว่ายตายเกิดเป็นข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงนี้มันมีของมันเป็นข้อเท็จจริง เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นวิทยาศาสตร์เลย เป็นข้อเท็จจริงเลย แต่ศาสนานี้มหาศาล ศาสนานี้มีคุณค่ามากกว่า ศาสนานี้สอนถึงวิวิฏฏะ คือหักออก หักจิตนี้ออกจากวัฏฏะ หักออกจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

ถ้าพูดถึง ที่เราพูดๆ อยู่ว่าธรรมะเป็นธรรมชาติๆ ก็ข้อเท็จจริงเป็นธรรมชาติ แต่ที่เราบอกว่าธรรมะมันเหนือธรรมชาติ เหนือธรรมชาติเพราะมันวิวิฎฐะ มันหักออก จากวิฎฐะ ถ้าธรรมชาตีก้การเวียนว่ายตายเกิดในวิฎฐะไง ถ้าธรรมชาติ

ใครจะทำอะไรก็แล้วแต่นะ เราทำแล้วเราปฏิเสธสิ่งที่เราทำไม่ได้ ใครจะทำอะไรก็แล้วแต่ ทำด้วยขาดสติหรือมีสติ ทำนะ บุญกุศลบาปอกุศลนั้นนะ นั้นแหละจะเป็นตัวขับเคลื่อน ให้ไปเกิดในสถานะใด นี่ในสถานะใด นี่วิฎฐะ นี่ธรรมชาติ

เพราะธรรมชาติมันก็แปรปรวนไปธรรมชาติไป แต่ด้วยการกระทำ ปฏิบัตินี้ธรรมะเป็นธรรมชาติๆ ถ้าธรรมชาติ เพราะเราเกิดจากธรรมชาติ เราก็เป็นธรรมชาติ แต่เราปฏิบัติไปพอมันเป็นคุณธรรมแท้ๆ มันเหนือธรรมชาติ เพราะมันหักออกไปจากการเวียนว่ายตายเกิด มันหักออก จากวิฎฐะ มันเหนือวิฎฐะ เพราะธรรมชาติมันหมุนเวียนไป แต่ที่มันทั้งธรรมชาติ มันรู้เท่า ธรรมชาติแล้ววางธรรมชาติไว้ มันเหนือธรรมชาติเพราะมันไม่ไปกับธรรมชาติอีกแล้ว

เพราะธรรมชาติคือสสาร ธรรมชาติคือสิ่งที่มีอยู่ใช่ไหม มันต้องแปรปรวนใช่ไหม แล้ว ถ้าเป็นนิพพานมันแปรปรวนไหม นิพพานมันเปลี่ยนแปลงไหม นี่ไง มันเหนือธรรมชาติที่ว่าไม่มี สิ่งใดเข้าไปมีส่วนกับเขาได้ เขาเหนือหมดไง นี่ธรรมชาติ ธรรมชาติมันเหนือทุกๆ อย่างไง ถ้าเหนือทุกอย่าง นี่คืออะไร ก็เรื่องกรรม ศาสนาพุทธสอนให้เชื่อกรรมนะ

นี่พูดถึง เราถึงบอกว่า ใ้พวกที่ฉวยโอกาส เราสงสารนะ สงสารพระที่เขาชื่อสัตย์ ชื่อตรง แล้วเห็นพระที่ฉวยโอกาส แล้วเอาเรื่องภพเรื่องชาติมารีดนาทาเร้นมาหลอกลวงกันนะ ไม่อยากเอ่ยชื่อนะ อย่างเช่นพุทธทาส อย่างเช่นพระที่เขาไม่เห็นด้วยกับเรื่องนรกสวรรค์ เพราะอะไร

เพราะใ้พวกตัดจริต ใ้พวกฉวยโอกาสเอาเรื่องนี้มาหาผลประโยชน์กับความเชื่อ กับ ความเชื่อนรกสวรรค์ไง แล้วก็บอกว่านรกสวรรค์เอามาขายเอามาอะไรกัน แล้วพวกนี้เขาก็เลย ต่อต้าน แต่ความจริงมันเป็นข้อเท็จจริง แต่ที่มันจะเป็นจริงได้มันก็อยู่ที่การกระทำ อยู่ที่การ

กระทำ ผลของมันไง ผลของกรรม กรรมดี ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มันอยู่ที่การกระทำอันนั้น ถ้าการกระทำอันนั้นเราทำดี ทำดีมันจะไปกลัวอะไรนรก ทำดี

ที่นี้คนของเรา เรื่องของกิเลสมันไว้ใจไม่ได้ ใจคนมันเรรวนตลอดไป มันถึงต้องมีศีล มีสมาธิ มีปัญญาคอยดูแลรักษาไว้ แล้วถ้าทำเป็นจริงๆ ใ้เรื่องข้อเท็จจริงนี้เป็นเรื่องหนึ่งนะ ฉะนั้น เรื่องศาสนา เรื่องอริยสัจ พระพุทธศาสนา ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค แล้วทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว พระพุทธศาสนาสอนที่นี้

ที่นี้จำนวนมากนี้มาจากไหน จำนวนมากนี้มาจากไหน

ก็มาจากกรรมดีๆ ใจ กรรมดีคือการทำดี มนุษย์สมบัติ คนจะเกิดเป็นมนุษย์ได้มันต้องมีสถานะความเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์สมบัติก็คือศีล ๕ คนที่เขาอายุยืนเพราะเขารักษาศีลมา รักษาศีล เขาไม่ทำลายชีวิตสัตว์ตกล่วง เขาดูแล พวกนี้อายุยืน ใ้พวกอายุสั้นๆ คือฆ่าเขาเยอะ ฆ่าเขาเยอะ ทำลายเยอะ เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน มีบุญกุศลเหมือนกัน แต่เกิดมาตายในท้อง ห้าขวบสิบขวบตาย แต่ถ้าคนอายุร่อยกว่าสองร้อย นี่ไง มนุษย์สมบัติแล้วมันก็อยู่ที่คุณค่าของเขา อยู่ที่การกระทำของเขา กรรมดี กรรมชั่ว กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน กรรมนี้จำแนกสัตว์ แล้วทำกรรมดีๆ มันเป็นกรรมดีของเราไง

ฉะนั้นจะบอกว่า ใ้เรื่องคำถามนี้ที่แรกจะไม่ตอบนะ แต่เมื่อจะตอบ จะเคลียร์ใ้ จะเคลียร์แล้วมันเห็นคนเขาเอามาหากินกันเยอะ ใ้การเวียนว่ายตายเกิดนี้ แล้วยังระลึกชาติได้นี้ ใ้ไฮ!

ระลึกชาติได้นะ ความระลึกชาติได้มันเป็นเรื่องอภิปัญญา มันไม่เกี่ยวกับอริยสัจ อริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค เรื่องมรรคเรื่องผล ศาสนาสอนตรงนี้ แต่ใ้เรื่องข้อเท็จจริงมันมีของมัน อยู่ใ้ใหม่ นี่การระลึกได้มันก็ข้อเท็จจริง

คำว่า “ข้อเท็จจริง” ที่นี้ข้อเท็จจริง คนที่เป็นจริง อย่างหลวงปู่มั่นท่านรู้ได้จริง ท่านกำหนดดูหลวงตานั้นนะแต่งงานกับครอบครัวเก่า ท่านจะเตือนแล้วมันมีผลกระทบ ตอนหลัง

ท่านไม่พูดเลย ท่านพูดอ้อมๆ พูดกระทบใจ หลวงปู่เจี๊ยะเล่าให้ฟังทั้งนั้นนะ หลวงตาท่านเล่าให้ฟัง คนที่เขาารู้จริงเขาเก็บของเขาไว้ เขาไม่เอามากกระทบกระเทือน ใ้พวกที่โพล่งๆ นะหลอกแตกทั้งนั้น ใ้พวกตัดจริต ใ้พวกหาแตก แต่ถ้าเรื่องศาสนาแล้วนะ เรื่องข้อเท็จจริงนั้นยกไว้ แต่เรื่องอริยสัจ เรื่องความเป็นจริงนี่เป็นความเป็นจริง

ฉะนั้น ใ้พวงจวยโอกาส จริงๆ นะ บวชในพระพุทธศาสนาแล้วก็ทำลายศาสนาโดยการกระทำของมัน แล้วก็ว่าตัวเองรู้ ตัวเองเก่งนะ ทั้งๆ ที่ตัวเองทำลายๆ ทำลายตัวเองนั้นแหละ กรรมอันนั้นนะ สอนเขาๆ แล้วก็แสวงหาผลประโยชน์นั้นแหละ แล้วเดี๋ยวเองตายไปมันจะรู้เลยว่ามันจะเกิดจริงหรือไม่จริง มันจะเวียนว่ายตายเกิดหรือไม่ แล้วมันจะรู้เลยว่ามันไปอยู่ที่ไหน เพราะการกระทำของมัน เอวัง